

## **Тема: Сучасні бар'єрні скачки. Конкур**

- 1. Основні алюри коней.**
- 2. Вимоги до стрибка на волі .**

Ми не вимагаємо високої якості всіх видів рухів. Ці якості багато в чому залежать від породи. Так, наприклад, ірландські, не дуже добре рухаються клуса, але мають високу техніку стрибка. Німецький племінний кіннозавод жадає від коней гарної якості рухів на всіх алюрах, тому в коней не виникає проблем.

### **Крок**

Кінь повинна мати старанний, еластичний, вільний, пружний і широкий крок, по якому досвідчений спостерігач може сказати чи буде цей кінь стрибати. До того ж, добре, якщо кінь компактний, з гарною будовою кінцівок і живим, темпераментним рухом. Якщо кінь має млявий, важкий, неспроможний крок, при цьому задні ноги її відставлені, то до цього коня можна віднести скептично, тому що інші види алюрів будуть нести той же відбиток.

### **Рись**

Відмінною рисою нашого кіннозаводства є те, що про прижкових задатки судять по рисі коня, по енергійній роботі задніх кінцівок на початку й у процесі руху, по еластичності. При цьому важливо різке енергійне відштовхування задніх ніг безпосередньо на початку руху й не тільки на доданій рисі. Недарма часто рисаки бувають гарними конкурними конями.

Більша площа захоплення, властива їм, залежить насамперед від фундаменту. Вони не завжди легкі на конкурі, тому що часто між стрибками, особливо в системах, переходять із галопу на коротку рись. Дивовижний поштовх задніх ніг робить рисаків придатними для конкуру. При цьому слід зазначити, що вони добродушні й мають урівноважений темперамент.

### **Галоп**

Галоп верхового коня повинен бути ритмічним, плавним і "кулястим". Кінь від природи повинний підставляти далеко під центр ваги внутрішню задню ногу. На галопі кінь також повинен енергійно відштовхуватися від ґрунту. Кінь із таким галопом несе себе й вершникові набагато легше займатися її підготовкою, тому що він легко піднімається в галоп, її задні й передні ноги не перевантажені.

У виїждженні бажаний галоп нагору, для конкуристів такий галоп небажаний. Шлях у повітрі коштує час.

Важливо пам'ятати, що коні з дуже довгими стрибками важкі для конкуру. Якщо кінь не попадає в крапку відштовхування, то скороченням або подовженням темпу галопу можна виправити положення. Так кінь із довжиною темпу галопу 3, 8-4 м, у природних умовах може також укластися, як і кінь із темпом 3, 3-3,8 м. Молоді коні з довгим темпом галопу, коли ще бояться стрибнути здалеку, часто роблять довгий темп і встають безпосередньо перед бар'єром.

### **3. Вимоги до стрибка на волі**

Під час тренування молодого коня на волі, допускалися принципові помилки, тому що піднімали жердини усе вище й вище й змушували коня стрибати. Для оцінки техніки, досить два або три рази подивитися коня на стрибку 90-120 см. Якщо після цього істина не виявлена, то стрибок повторюють.

Про прижкових задатки можна довідатися по енергійному й пружному відштовхуванню коня на невисоких перешкодах. Хоча й без цього, ще по враженню від оцінки рухових якостей можна сказати, досить еластичний чи кінь ні.

Не можна очікувати, що молодий кінь точно розрахує крапку відштовхування. Розраховувати відстань до перешкоди, подовжувати або скорочувати темп галопу кінь вчиться в процесі тренувань. Дуже важливо для оцінки, чи допомагати коневі, якщо він штовхнеться рано або занадто пізно. Майбутній конкурний кінь у таких ситуаціях повинен мати певну спритність і гарні реактивні здатності. Часто трапляється, що молодий кінь від природи працює так само як досвідчений й миттєво витягає, що опустилися в оксер, задні ноги.

### **3. Баскюль, техніка роботи передніх і задніх кінцівок**

Ідеал уродженої техніки стрибка конкурного коня включає: згинаються добре в суглобах передні й задні кінцівки, великий баскюль, і, так званий, низький ніс, довгу шию, незв'язану й гнучку спину. Коні, у яких висять передні ноги, або вони заносять їх убік, легко допускають помилки, особливо, якщо кінь підійшов близько до бар'єра. Ці помилки дуже серйозні й виправляються тільки на самому початку тренування. Вершникам необхідно змушувати таких коней відштовхуватися раніше. Коней з такою технікою роботи передніх кінцівок, відкидають як конкурних для великого спорту.

Не викликає побоювань, якщо кінь при стрибку широко несе передні ноги. Це викликано недостатньою спритністю й усувається гімнастикою. В інших коней передпліччя висить навіть після підбиття. Така техніка не є безнадійною. Якщо кінь один раз змусити штовхнутися раніше, то він, щоб уникнути помилки, винесе передпліччя далеко. Коні, які в таких ситуаціях мужньо стрибають, виносячи далі передні ноги, можуть розглядатися як здатні для конкуру. При навчанні таких коней нормальному відштовхуванню, оптимальна техніка стрибка зберігається. Коні з поганим баскюлем можуть стрибати більші висоти, якщо вони мають гарну техніку стрибка. Але це їм важко дається. Якщо в коня, що стрибає з "низьким носом" і із зігнутою спиною, задні кінцівки проходять вище падаючої траєкторії стрибка, то кінь із закріпаченою спиною не може так добре зігнути задні ноги. Необхідно брати до уваги те, що в деяких коней на початку траєкторії стрибка шия й спина працюють добре, те при траєкторії, що знижується, шия піднімається раніше, в наслідок чого холка й спина обриваються й легко може бути

допущена помилка задніми кінцівками. Вершник повинен бути обережний з конем, що має поганий баскюль. Можна виробити гарний баскюль, але погану роботу спини й шиї можна виправити тільки відносно. Робота з усунення цього недоліку тривала, найчастіше завдяки тренінгу на відповідних перешкодах і при коригувальних стрибках. При цьому важливо пам'ятати, що старі помилки легко повторюються знову.

Кінь збиває бар'єр задом, якщо в момент подолання перешкоди, її задні ноги відносно довго проходять над вершиною перешкоди. Два-три роки систематичних тренувань виправляють цей недолік. Халла, наприклад, на початку своєї кар'єри, повільно згинала задні ноги, але в силу великої інтелектуальності й чутливості повністю виправила цю помилку.

Інший недолік техніки, полягає в тім, що при стрибку кінь забирає задні ноги швидко й далеко під живіт. Частіше це явище зустрічається в боягузливих і боязких коней, при їхній оцінці необхідна обережність. Цей недолік виправляється, коли кінь звикає до стрибків. Подібні помилки зустрічаються й у здатних коней, при ранньому напригиванні, надалі їх можна виправити.

Відносно внутрішніх якостей, я повинен ще сказати про те, що кінь повинна мати гарний характер. При цьому мається на увазі, що більшість коней охоче стрибають, якщо вони здорові й не сталі злими від їзди. Кінь, що показує більші результати в конкурі, повинна мати багато серця. Вона збереже сміливість, якщо буде довіряти вершникові, знать, що він не буде неї посилати на стрибок ударом хлиста, що зі зворотної сторони високої стінки немає нічого страшного.